

som omhandlet i nævnte artikel, og som gælder for de i nærværende artikel omhandlede filialer, idet de henholder sig til de i artikel 6 omhandlede faktorer.

3. Det rådgivende Udvalg tager hensyn til sådanne tilpasninger, som måtte være nødvendige som følge af de særlige omstændigheder, der gælder for filialerne i forhold til de nationale bestemmelser.

Artikel 8

1. De kompetente myndigheder kan kun inddrage tilladelsen for et kreditinstitut, der omfattes af dette direktiv, eller for en filial, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 4, såfremt instituttet eller filialen:

- ikke gør brug af tilladelsen inden for en frist af tolv måneder, giver udtrykkeligt afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder, medmindre der i den pågældende medlemsstat findes bestemmelser om, at tilladelse i sådanne tilfælde bortfalder;
- har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller ved hjælp af ethvert andet middel i strid med gældende bestemmelser;
- ikke længere opfylder de betingelser, der stilles for at opnå tilladelse, bortset fra betingelserne vedrørende egenkapital;
- ikke længere har tilstrækkelig egenkapital eller ikke længere frembyder garanti for at kunne opfylde sine forpligtelser over for sine kreditorer, og især ikke længere frembyder sikkerhed for de midler, som er blevet dem betroet;
- befinder sig i enhver anden situation, som medfører, at tilladelsen inddrages i henhold til national lovgivning.

2. Desuden inddrages en tilladelse for en filial, meddelt i henhold til artikel 4, dersom den kompetente myndighed i det land, hvor det kreditinstitut, som har oprettet filialen, har sit hjemsted, har inddraget tilladelsen for dette institut.

3. Medlemsstater, som kun meddeler de i artikel 3, stk. 1, og i artikel 4, stk. 1, omhandlede tilladelser, hvis der er et økonomisk behov herfor på markedet, kan ikke inddrage disse tilladelser under påberøbelse af, at et sådant behov ikke længere er til stede.

4. Før inddragelsen af en tilladelse for en filial, meddelt i henhold til artikel 4, høres den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den har sit hjemsted. Såfremt det er påkrævet, at der handles yderst hurtigt, kan der i stedet for høringen blot gives underretning. Den samme fremgangsmåde benyttes tilsvarende, dersom en tilladelse for et kreditinstitut, som har filialer i andre medlemsstater, inddrages.

5. Inddragelse af en tilladelse skal altid begrunde sig og meddeles de pågældende; inddragelsen meddeles Kommissionen.

AFSNIT III

Filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet

Artikel 9

1. Over for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet anvender medlemsstaterne, i forbindelse med disses adgang til at optage virksomhed og til at udøve denne, ikke bestemmelser, der medfører en gunstigere behandling end den, som filialer af kreditinstitutter med hjemsted i Fællesskabet er undergivet.

2. De kompetente myndigheder giver Kommissionen og Det rådgivende Udvalg meddelelse om de tilladelser til oprettelse af filialer, som meddeles kreditinstitutter med hjemsted uden for Fællesskabet.

3. Med forbehold af stk. 1 kan Fællesskabet ved aftaler med et eller flere tredjelande, indgået i henhold til traktaten, indgå overenskomst om anvendelse af bestemmelser, som på grundlag af gensidighedsprincippet giver filialer af et kreditinstitut med hjemsted uden for Fællesskabet samme behandling på hele Fællesskabets område.

AFSNIT IV

Overgangsbestemmelser og almindelige bestemmelser

Artikel 10

1. De kreditinstitutter, som omfattes af dette direktiv, og som i overensstemmelse med bestemmelserne i den medlemsstat, hvor de har hjemsted, har påbegyndt deres virksomhed før ikrafttrædelsen af dette direktivs gennemførelsesbestemmelser, anses som tilfaldte. De omfattes af dette direktivs bestemmelser om udøvelse af virksomhed som kreditinstitut samt af de i artikel 3, stk. 2, første afsnit, første og tredje led, og de i artikel 3, andet afsnit, anførte betingelser.

Medlemsstaterne kan give kreditinstitutter, som på tidspunktet for meddelelsen af dette direktiv ikke opfylder den i artikel 3, stk. 2, første afsnit, tredje led, anførte betingelse, en frist på højst fem år til at efterkomme den.

Medlemsstaterne kan lade de virksomheder, der ikke opfylder betingelsen i artikel 3, stk. 2, første afsnit, første led, og som bestod ved dette direktivs gennemfø-